

GAZETA® BRAȘOVULUI

**FACEM
LUMINĂ
ÎN CETATE**

Se distribuie gratuit
www.gazetabrasovului.ro
www.facebook.com/gazetabrasovului

**Bordelurile
de altădată**

»pag. 7

Te mănâncă crocodilul!

Domnilor, Doamnelor și Domnișoarelor! Vreau să vă spun că am trecut pragul psihologic impus de zvonuri. Multidisciplinarul nostru primar, onor Gică Scripcaru, profesor de Educație, Fizică și Sport este și multicercetat penal. Plecat la drum spre beci cu un dosar cu sacoșe electorale, cu o cauză disjunctă într-un nou dosar aflat în cercetare despre care veți afla în curând (despre apa caldă pe care o folosim noi acum să ne spălăm...), plus o ușoară sesizare despre afacerile conduse de o anumită domniță care controlează spațiile publicitare din oraș și care se va concretiza imediat pe mesele de lucru de la DNA.

Fin cunoscător al psihologiei sărăciei și obedienței, Gică si-a dat seama de mic cum să facă deosebirea între floare și buruiană. A observat el că este bine să te fii de prieten cu toți. Crescut și ridicat de un om cu

principii morale în afaceri și în politică, acesta își începe cariera ca gestionar de depozit. Ambițios, bun turnător în pahare, fin ascultător. Se face util și cel mai important lucru pentru el, începe să copieze obiceiuri boierești. Și o face cu succes. Și așa prinde gustul politicii. Desigur, trebuie apreciată abilitatea lui de a urca pe scara ierarhică, dar dezgustător faptul că a făcut asta în interesul personal. Așa cum spun eu, „și-a aruncat opincile la barieră”. Și de acolo le-am luat noi, să le punem la muzeul politicii brașovene. Spre dreaptă și corectă neuitare.

» pagina 2

Ba pe tine, Gică!

Editorial

Cornelius POPA

Pușcăriabili

Această nouă clasă se arată a fi o demnă continuatoare a unui principiu mult mai vechi, datînd din evul mediu timpuriu, și anume al Ciordex Valachorum. Numele ei complet este clasa socială a pușcăriabililor. Pușcăriabilii reprezintă o clasă socială parazită, care a colonizat și colonizează structurile aflate în zonele de vîrf ale societății, atît alese, cît și numite în funcțiile executive.

Lenin (Vladimir Ilici, pentru intimitate), în contribuțiile aduse la dezvoltarea marxismului, a împărțit societatea în două clase, de data aceasta fără a mai fi neapărat antagoniste, respectiv clasa muncitoare și țărănimia. Căroră le-a adăugat și șovăielnică pătură a intelectualității. Cei care au apucat să mai studieze prin școli socialismul științific sau doctrinele politice contemporane își mai amintesc.

Însă nici el, nici perimații Marx și Engels, dar nici Claude Levi-Strauss sau ceilalți antropologi nu puteau bănui că, în realitatea, structura socială poate suferi mutații accentuate la sfîrșit de secol douăzeci și început de secol douăzeci și unu. Mutațiile au apărut în arealul carpato-danubiano-pontic, primele semne ale acestora fiind consemnate în anii '90.

La început, noua categorie socială părea a se încadra la calificativul "pătură socială", asemeni intelectualității. Adică puțin numeroasă, cu

un rol minor în amprenta pusă pe evoluția societății. În realitate, după numai un deceniu de la primele atestări documentare, s-a dovedit că această nouă categorie s-a constituit într-o adevărată clasă socială, Cu ierarhii bine stabilite, cu o structură care ține de o anume logică și cu un rol marcant în viața de zi cu zi a națiunii.

Noua categorie socială, de fapt clasă socială, vine să dea dreptate încă o dată clasicilor marxism-leninismului, intrînd încă de la consolidarea ei, în contradicție antagonică cu celelalte clase și categorii sociale.

Această nouă clasă se arată a fi o demnă continuatoare a unui principiu mult mai vechi, datînd din evul mediu timpuriu, și anume al Ciordex Valachorum. Numele ei complet este clasa socială a pușcăriabililor. Pușcăriabilii reprezintă o clasă socială parazită, care a colonizat și colonizează structurile aflate în zonele de vîrf ale societății, atît alese, cît și numite în funcțiile executive.

Cei mai mulți dintre apartenenții la această clasă socială se regăsesc, în ordinea ponderii, în parlament, în consiliile județene, consiliile locale și în rîndurile primarilor, viceprimarilor și președinților de consilii județene, ocupînd în cvasi-totalitate aceste funcții. Deși nu este o condiție obligatorie apartenența la pușcăriabili pentru a candida, experiența ultimilor 15 ani pare a crea o tradiție în acest domeniu.

Interesant este că fenomenul are un larg suport popular. Cu cît un individ este mai pușcăriabil, cu apartenență cît mai clară în zona corupției, cu atît este mai apreciat de masele populare. De altminteri, aici se poate observa, subsecvent, că largul suport popular este dat în principal de sentimentul invidiei colective: un procent semnificativ al celor care înfierează clasa pușcăriabililor își dorește, de fapt, să fie/să ajungă în locul acestora pentru o deplină îndestulare, ceea ce întărește încă o dată teza potrivit căreia străvechiul incunabul Cioredex

Valachorum este puternic întipărit în structurile genetice ale acestui popor.

Pușcăriabilul este caracterizat prin cîteva trăsături majore. În primul rînd, este apetența cu care se înfruptă din banul public și, doar în subsidiar, din șpăgi. În al doilea rînd, deși, în ultimii doi ani mai ales, pușcăriabilul simte chemarea... la organe, acestuia i s-au atrofiat la modul agresiv atît bunul simț, cît și instinctul de conservare și candidează în pofida dosarelor penale care îl sufocă. Caracteristic este obrazul gros al pușcăriabilului.

Noua clasă socială, în pofida tentativelor de eradicare, crește, înflorește, se dezvoltă. Prognozele antropologice susțin că, în următorul deceniu, pușcăriabilii nu numai că nu se vor împușina, ci vor face prozelitism ocupînd, de sus în jos, toate structurile electivă și executive ale țării. O dovadă în acest o reprezintă chiar candidaturile depuse sau în curs de depunere pentru scrutinul electoral din 5 iunie. Am zis!

Contraeditorial

Să înceapă țircusul

Dan VĂJU

Ce-mi doresc eu de la viitorul primar. Foarte, foarte simplu. Să considere bugetul local nu o vacă bună de muls, pentru proiecte de „grup“, nu o posibilitate de îmbogățire rapidă și imorală, ci un capital care va trebui să aducă profit. Profit pentru comunitate! Până acum am primit resturile de la masa celor ce împărțeau bani noștri. Și profitul vine din investiția în viitor. Aeroportul, autostrada și spitalul regional vor asigura prosperitatea și bunăstarea brașoveanului de rând. Investiția cu cap a banului public va aduce beneficii pe termen mediu și lung. Dar noi asistăm la ascuțirea luptei pentru fotoliul de primar. Trădare și populismul ieftin, lupta fâțișă, dar mai ales

ascunsă. Lupta electorală pentru interese meschine intră pe ultima turnantă.

Pe departe, cea mai interesantă luptă s-a dat în sânul partidului „somităților penale“ PSD. Dacă se părea că jucăria a fost smulsă din mâinile lui Răzvan Popa, și pusă în mâna lui Leonte, totuși, la ceas de mare luptă, jucăria a rămas în mâna marionetei lui Niță. Răzvan, acest „Obama R+“, va reprezenta PSD-ul la alegerile locale. Mai bine zis va pierde aceste alegeri, pentru că este evident o marionetă sacrificată pe altarul interesului ocult, a mâinilor care sifonează bani din bugetul local, a cuplului Niță – Scripcaru. Au gândit-o, și o aplică, cu speranța înscăunării candidatului PNL care va fi probabil sprijinit fâțiș de primarul în funcție. „Show must go on!“, banul public trebuie să se verse în aceleași buzunare! Reinventarea partidului, chiar și atunci când toată lumea „bună“ din el are cel puțin un dosar penal pe

rol, și zornăitul de cătușe e departe de a se termina, și chiar și atunci când membri de bună credință se implică până la limita sacrificiului de sine, pare o utopie. O utopie care o să-i coste mult la urne. Iar interesul brașoveanului este inexistent pe agenda acestui partid. Primează accesarea resurselor statului pe orice cale. Iar Leonte, după părerea mea, este singurul independent cu șanse reale de a deveni primarul Brașovului, care a pierdut 2 săptămâni luptându-se cu colosul cu picioare de lut.

UNPR-ul se dă cu poporul! Ca la comandă, interesul național a organizat un protest pentru a atrage atenția asupra celor 10.000 de apartamente rămase fără apă caldă, ele fiind racordate la sistemul centralizat, victima a afacerii TETKRON. Un protest util, păcat că a venit în perioada preelectorală, când foamea de voturi a mână în fața prefecturii efectivele de partid, e drept cam puține la număr. Slabă mobilizare în ciuda faptului că pe prima pagină a ziarului tipărit de partid apărea și o imagine dintr-o luptă de stradă cu jandarmi, lăsând să se înțeleagă că „interesul național“ e pregătit de radicalizare! Mă întreb oare unde era „interesul național“ când pe strazile Brașovului, și în țară în general, miile de oameni care protestau contra proiectului „Roșia Montană“, erau bătuți,

intimidați, legitimați și ridicați de jandarmie și când se încerca dispersarea manifestanților cu gaze lacrimogene. Unde era „interesul național“ când răzeși și activiști contra gazelor de șist, erau azvârliți în ducele jandarmeriei la Pungești? „Interesul național“ se transformase în interes de grup și guvernarea surd la vocea străzi, având grijă să întindă bine „batista pe țambal“. Mai mult decât atât avea și portofoliul internelor în guvernul din acel moment. Adică jandarmii băteau la ordinea ministrului desemnat din partea UNPR-ului, închizând cu bocancul, pulanul și gaze lacrimogene gura democrației, și nici un trust media nu dădea nici măcar o știre! Una peste alta, chiar laudabilă acțiunea civică, deoarece sunt convins că democrația se face în stradă cu oameni și pentru oameni, dar jalnică acțiune programată gâtuit cu gândul la voturi.

Candidatul ALDE, Adrian Atomei nu se dezmente nici săptămâna aceasta, și ne povestește într-un delir total despre investiții și planul de mobilitate urbană durabilă a polului de creștere Brașov. Adică mai pe românește, au trebuit cheltuiți bani europeni, mulți, pentru atenție... un plan ce are ca scop rezolvarea nevoilor de mobilitate ale persoanelor și întreprinderilor. Halucinant! Trebuiau accesate fonduri ale BERD, ce au

fost cheltuite prin 4 firme europene ce au creat un studiu, au fost constituite comisii, pentru ca să ne dăm seama de un lucru de bun simț care se vede cu ochiul liber. Adică acel că suntem incapabili să facem, dar suntem capabili să cheltuim prosteste și inutil banul public. Birocrație dusă la extrem! Pseudo-profesionalism ascuns în spatele cuvintelor mari și pompoase.

Mihai Costel, candidatul PMP ne povestește despre parcări supraetajate pe bază de cartelă, în unele cartiere. Lipsa locurilor de parcare, într-adevăr e una din problemele majore ale orașului, care va fi greu de rezolvat. Sunt curios de unde vor veni fondurile pentru acest gen de investiție, care din punctul meu de vedere este extrem de utilă. Asta chiar e o nevoie clară a comunității. Bravo!

Independentul Cornel Comșa se remarcă pozitiv și în această săptămână, vorbindu-ne despre resursa umană din partide, resursă la care partidele stau prost și foarte prost. Fie numele „grele“, cu priză la public sunt compromise, fie generația tânără, ce este mult mai bine pregătită, e ignorată, având un set de valori necorespunzător ideii „clientelare“. Bine!

În rest liniște. Încă! Se pregătesc semnăturile pentru candidaturi, ne pregătim de „Săptămâna Mare“ și de „Săptămâna luminată“.

Răzvan Popa, acest „Obama R+“, va reprezenta PSD-ul la alegerile locale. Mai bine zis va pierde aceste alegeri, pentru că este evident o marionetă sacrificată pe altarul interesului ocult, a mâinilor care sifonează bani din bugetul local, a cuplului Niță – Scripcaru. Au gândit-o, și o aplică, cu speranța înscăunării candidatului PNL care va fi probabil sprijinit fâțiș de primarul în funcție.

Te mănâncă crocodilul!

Alexandru PETRESCU

Odată ridicat în ierarhia politicii, acesta reușește să construiască o adevărată pânză de păianjen. Mai o afacere pentru Nea Costică de la opoziție, mai o firimitură pentru „cocoșei“ din ograda ta. Să fie bine, să nu fie rău!

Deși cercetat penal pe ceva cauze de ciordeală, bașca trimis în judecată pentru spăguță, se vorbește prin târg despre candidatura din postura de independent a lui Gică. Foarte bine, să candideze, Gică trebuie să facă asta. De ce? Simplu! Dacă Gică dă semne de slăbiciune, dacă Gică s-ar retrage, toate înțelegerile și tramele politico-financiare despre care până acum doar se auzeau șoapte și despre care Cătălin Leonte a fost singurul care a făcut

vorbie în clar, toate aceste înțelegeri vor pica. Iar Gică va fi „executat“. Adică merge la pușcărie unde nu va primi nici savarine, nici pateuri. În schimb va avea apă caldă și nu de la Tetskron. Cred că nici poale-n brâu. Oricum merge la pușcărie, pentru ciordeală calificată și parandărăt din banul public.

Calculul este simplu! Gică mizează pe simpatia teneșilor față de asfaltul neted pentru că nimeni nu arată că o singură și anume firmă a asfaltat. Gică știe că nouă ne plac panseluțele dar nu vrea ca noi să spunem care firmă le-a plantat și pe ce bani. Și tot el este cel care nu vrea ca noi să știm ce bani s-au plătit pentru magnoliile oferite de altă firmă. Declarat incompatibil chiar de propriul partid, acest demn urmaș al Brătienilor mizează pe simpatia alegătorilor. Adică cum, și ce dacă a ciordit? Cum adică i-au găsit la percheziție în beci sacoșă cu ceva multe mii de lei? Nu contează, omul a făcut! Clar, cine face are voie și să ciupească ceva! Desigur, ciupeala nu este de la noi, nu este din taxele și impozitele noastre. Este de la Dumnezeu!

Socoteala este simplă. Va candida

pentru că mizează pe câștig. Câștigă, peste un an merge la „beciul domnesc“! Doi, poate tri ani. Între timp afacerile vor fi coordonate de doi viceprimari fideli care vor asigura scurgerile de bani publici în buzunarele clienților politici: asfalt, panseluțe, publicitate. Plus multe altele despre care se va afla în curând.

Candidatura lui Gică ca independent denotă disperare. O încercare extremă de a acoperi mișmașurile făcute ani de zile. În plus o imoralitate perversă, pentru că nu ieși să-ți susții candidatul partidului, pe colegul tău pe care l-ai pus la „masă“. O încercare de a salva nimic. Pentru că între timp noi vom afla cât au „păpat“. Iar unii dintre noi trebuie să-și pună întrebarea: „Te-am votat pentru că ai promis că faci, nu pentru că ai promis că-ți faci“.

Și tot între timp, Gică se plimbă prin oraș arătând cu degetul tremurat și amenințând: taci că te mănâncă crocodilul. Rahat cu perje! Pe tine o să te pape crocodilul măi Gică! Și nu ăla de de pe tricourile tale Lacoste, ci ăla de la DNA. Un crocodil verde de tenacitate, nu portocaliu de rușine. Crocodilule!

Candidatura lui Gică ca independent denotă disperare. O încercare extremă de a acoperi mișmașurile făcute ani de zile. În plus o imoralitate perversă, pentru că nu ieși să-ți susții candidatul partidului, pe colegul tău pe care l-ai pus la „masă“. O încercare de a salva nimic. Pentru că între timp noi vom afla cât au „păpat“. Iar unii dintre noi trebuie să-și pună întrebarea: „te-am votat pentru că ai promis că faci, nu pentru că ai promis că-ți faci“.

Pensionarii merită mai mult!

Trei propuneri concrete:

1. Serviciul de Asistență Socio-Medicală la domiciliu
2. Aducerea spitalelor sub același acoperiș
3. Biroul Unic de Autorizare din Primărie

Brașovul astăzi are cu 100.000 de locuitori mai puțin ca acum 20 de ani, iar peste 50% din brașoveni sunt pensionari. Știm cu toții, pensionarii sunt o categorie defavorizată în România. Pensiile sunt mici, iar costurile vieții sunt mari. Problemelor de supraviețuire li se adaugă cele de sănătate, care are și aceasta costuri mari. Pe unii vârstnici îi ajută copiii, dar și aceștia sunt apăsați de propriile probleme. Iar foarte mulți sunt la muncă în străinătate. Pentru părinții în vârstă, rămași fără ajutor și, de multe ori, singuri, s-a făcut prea puțin.

Ca primar, voi face mult mai mult pentru pensionarii noștri decât s-a făcut până acum.

Voi face să funcționeze, în cadrul Direcției de Servicii Sociale din Primărie, Serviciul de Asistență Socio-Medicală la Domiciliu. Este nevoie de 18 asistenți și asistente

care, repartizați pe cartiere, vor răspunde apelurilor. Îi vor vizita periodic pe oameni, le vor putea măsura tensiunea sau glicemia, vor avea grijă de ei.

Calculul financiar este simplu: 18 salarii medii lunare înseamnă 48.600 lei, cu taxe și impozite cu tot. Adică, 583.000 lei într-un an. Dotarea inițială cu stetoscop, tensiometre și aparate de măsurat glicemia se ridică la aproximativ 10.000 lei, în funcție de furnizor și calitatea echipamentelor.

Dotarea cu telefoane, testere și consumabile mai costă 5.000 lei pe an. Practic, Serviciul are nevoie de un buget anual de aproximativ 598.000 lei, buget mic pentru un oraș ca al nostru.

Un alt proiect este cel al realizării unui spital nou, multidisciplinar, care să acopere toate lipsurile din sistemul nostru spitalicesc. Un proiect care pornește de la nevoile clare ale oamenilor. Spitalele actuale sunt învechite, pacienții sunt plimbați printre secții. Pensionarilor le este cel mai greu. Primăria va pune la dispoziție terenul, cu toate utilitățile necesare, cu drumuri de acces și transport public. Primăria mai poate acționa identificând și accesând surse de finanțare de la Guvern sau din alte fonduri. Mă voi implica în realizarea acestui proiect în cel mai scurt timp posibil.

Nu în ultimul rând, voi deschide Biroul Unic de Autorizare din Primărie. Există un sistem electronic pentru aceasta, dar nu toți brașovenii știu să lucreze pe

Internet. Pensionarii, în marea lor majoritate, vin cu cererea în mână și vor să fie siguri că cineva se ocupă problema lor.

Pensionarii de azi sunt cei care au făcut ceva în orașul nostru. Au muncit. Iar noi le suntem datori. Oare de ce nu avem timp destul pentru ei, de ce nu îi tratăm întotdeauna cu respectul pe care îl merită? E drept, câteva lucruri s-au făcut pentru pensionarii brașoveni, dar e oare destul să scădem prețul călătoriilor cu autobuzul? Am spus-o de mai multe ori: dacă ne-am lua un pic de răgaz și ne-am uita în jur la ce au construit cu munca lor, poate că i-am privi cu mai mult respect și am face mai mult pentru ei.

Cătălin Leonte, candidat independent la Primăria Brașovului:

Pensionarii de azi sunt cei care au făcut ceva în orașul nostru. Au muncit. Iar noi le suntem datori.

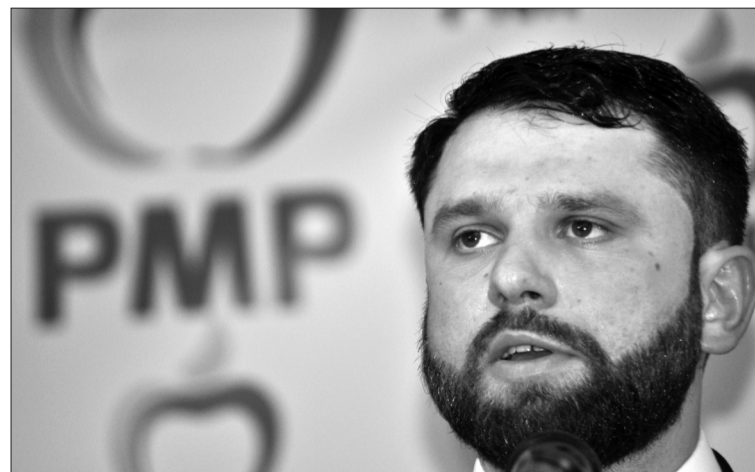

Cultura în Brașov- deși o necesitate, doar o speranță!

În acest moment Brașovul este un oraș de mâna a doua în ceea ce privește cultura. Brașovul înregistrează mai multe eșecuri în acest domeniu decât realizări. În anul 2015 Brașovul a ieșit total șifonat din competiția pentru Capitală Europeană 2015, fiind deklasată chiar și de de Baia Mare.

Cine spune că un fost oraș eminent industrial nu are dreptul la cultură? Chiar una de calitate? Din păcate Brașovul nu duce lipsă de detractori, unii dintre ei cu simbrie, care au tot interesul ca Brașovul să nu conteze pe harta culturală a României și cu atât mai puțin a lumii. Acești iubitori ai ruinelor fumegânde a epocii post-industriale, consideră că locuitorii acestui oraș nu au educația și predispoziția de a consuma și aprecia acte culturale veritabile. Se înșală total! Dar să vedem ce se poate face pentru schimbarea acestei percepții generale dar și a modului în care se poate schimba în bine viața culturală a municipiului.

Un prim obiectiv pe care îl am în vedere este reclădirea fundamentului mișcării culturale

brașovene prin revitalizarea manifestărilor artistice de cartier. Este vorba despre acordarea posibilității tinerilor de a-și petrece timpul într-un mod frumos și sănătos, care să asigure totodată suportul necesar pentru afirmarea unor talente și obținerea de performanțe în zona culturală. Astfel vom lucra la însăși substanța actualii de expresie artistică prin crearea unei pepiniere de tinere valori, educate în acest sens. O primă soluție ar fi atragerea tinerilor în

acest nou cadru prin reamenajarea sălilor de cinema din cartiere. În aceste săli se poate face proiecție de film, teatru de amatori/de revistă, stand up comedy sau se pot desfășura competiții între școli și licee.

Programul nostru politic isi propune sa spijine cultura brașoveană de aceea credem că este nevoie să avem o viziune în acest sens, nu o viziune pe hârtie, ci o viziune reală care să fie conturată împreună cu oamenii din cultura

brașoveană.

Pentru a putea deveni un pol cultural nu este suficient doar să avem o viziune, ci este nevoie să acordăm un buget pe măsură și să constituim infrastructura necesară. Aici fac referire la faptul că Municipiul Brașov trebuie să aibă o sală polivalentă multiculturală la care să aibă acces toate instituțiile culturale din oraș. Este trist că cea mai încăpătoare sală adresată evenimentelor artistice nu are decât 670 de locuri. Dacă tot am dorit, și tindem să obținem titlul de capitală culturală Europeană, nu ar fi cazul să avem o sală care să poată găzdui evenimente culturale de proporții? Considerăm o problemă stridentă lipsa unei săli polivalente multifuncționale. Totodată ar trebui

să conștientizăm faptul că tinerii pot fi principalul vector de dezvoltare culturală. Astăzi avem tineri talentați, tineri care dezvoltă diverse activități dar nu au spații unde să se manifeste și să se dezvolte. Aici fac referire la cei care fac parte din diverse trupe de teatru amator, trupe de dans, au diverse trupe de muzică etc. Cultura brașoveană de astăzi a devenit un subiect delicat ținând cont că tinerii între 18-30 de ani pleacă într-un mod alarmant din Brașov spre alte orașe care oferă o viață culturală mult mai activă. Poate împreună vom reuși să facem ceva, chiar și în ceasul al douăsprezecelea!

Mihai COSTEL
Candidat PMP la Primăria Municipiului Brașov

Cine spune că un fost oraș eminent industrial nu are dreptul la cultură? Chiar una de calitate? Din păcate Brașovul nu duce lipsă de detractori, unii dintre ei cu simbrie, care au tot interesul ca Brașovul să nu conteze pe harta culturală a României și cu atât mai puțin a lumii.

PER deschide ușa Primăriei nu este doar un slogan de campanie. Este o promisiune!

PER DESCHIDE UȘA PRIMĂRIEI nu este doar sloganul de campanie sub care ecologiștii brașoveni s-au înscris în cursa pentru Primărie și Consiliul Local. Este o promisiune. Este un angajament pe care mi-l iau în mod public. Se va vedea tot ce facem dincolo de ușile Primăriei. Pentru că nici eu, nici colegii mei nu avem nimic de plătit nimănui, nu avem nimic de ascuns, nu avem nimic de rambursat. În ceea ce mă privește, voi trăi la fel și după ce devin primar. Voi locui în același apartament. Nu mă voi îmbogăți în 4 ani de mandat, ci voi trăi din salariul de primar, nicidecum din parandărături ori comisioane la contracte acordate apropiaților. Voi fi un salariat care semnează un contract de muncă doar cu brașovenii.

Fără firme căpușă la Primărie! Noi, ecologiștii, venim cu proiecte bine gândite, în beneficiul cetățenilor acestui oraș, venim cu caiete de sarcini corecte și cu licitații cu adevărat publice. Toate achizițiile, indiferent de valoarea lor, vor fi făcute publice. Toate proiectele vor fi supuse dezbaterii și abia apoi vor fi puse în practică.

Voi schimba câteva lucruri, doar pe acelea care merg prost. Pentru că, în acest moment, Brașovul este

un oraș potrivit brașoveanului. Ce dacă e frumos? E scump. E aglomerat. E gândit pentru mașini, nu pentru oameni. Nu pentru copii.

Spuneam că intenționez să schimb câteva lucruri, pentru a putea face și mai multe pentru acest oraș și oamenii lui. Ne vom consulta și, dacă sunteți de acord, facem împreună ce ne-am propus. Vom crea o centură verde pe bulevardele principale. Pentru că acum, în ciuda aspectului său multicolor, Brașovul este al treilea cel mai poluat oraș al țării. Vom planta arbori cu putere

mare de absorbție a CO2, arbori care, conform specialiștilor cu care ne-am consultat, mai și înfloresc în culoarea roz. Dacă ar fi să alegeți între a cumpăra o panseluță cu 12 lei sau un astfel de arbore cu 12 lei, ce ați alege?

Apoi, aș vrea să știu dacă Brașovul mai este înfrățit cu orașul Musashino. Dacă da, aducem un „frate” japonez specializat în peisagistică, pentru a transforma orașul într-o grădină frumoasă. Tot orașul. Eu voi relua relațiile cu orașul Musashino pentru că intenționez,

cu acordul dumneavoastră, să reconstruiesc, să refac de la zero așa-zisul parc de la Hidromecanica, și să transform pustiul acela cu aspect de deșert într-o atracție turistică. Să avem umbră și răcoare. Să nu ieșim, ca acum, în parc pentru a admira clădirile din beton și sticlă.

Cu ecologiștii la Primărie se vor respecta prevederile referitoare la construcții și tăierile de copaci. Mai exact, cine taie un copac, va planta trei. Așa cere legea. În ceea ce privește construcțiile, lucrurile funcționează, acum, așa: ai 100 mp, construiești 100 mp. Nu irosești nimic, pentru că vrei să închiriezi sau să vinzi cât mai mult. Legea, însă, te obligă să păstrezi un spațiu pentru a-l transforma în zonă verde. În mandatul meu se va respecta legea și la Brașov.

Până și parcurile vor fi ecologice. În special între blocuri. Se va turna betonul în fagure, pentru a

lăsa iarba să crească și pământul să respire. Nu vom mai fierbe între blocuri. Imaginea de ansamblu va fi, la rândul ei, alta, mult îmbunătățită. În plus, economisim bani de la buget, bani cu care să facem altceva. Pentru că sunt atâtea de făcut.

Miercuri, 20 aprilie, a fost înregistrată candidatura mea la funcția de primar al Brașovului. A fost prima candidatură înregistrată de Biroul Electoral Municipal. Tot atunci am depus lista completă și candidaturile pentru Consiliul Local Brașov. Concitadinii noștri ne-au ajutat să strângem în timp record peste 3000 de semnături de susținere a acestor candidaturi, așa că noi, ecologiștii brașoveni, am reușit să fim primii care înregistrăm dosarele la Biroul Electoral Municipal.

Vă mulțumim pentru încredere!
Mariana SEBENI-COMȘA,
jurnalist
Candidat PER
la Primăria Brașov

Fără firme căpușă la Primărie! Noi, ecologiștii, venim cu proiecte bine gândite, în beneficiul cetățenilor acestui oraș, venim cu caiete de sarcini corecte și cu licitații cu adevărat publice. Toate achizițiile, indiferent de valoarea lor, vor fi făcute publice.

PROIECTUL MEU PENTRU JUDEȚUL BRAȘOV

AEROPORT
SPITAL REGIONAL
BRASOV
BRASOV ARENA
BRASOV MUSIC CITY
MACARIE ADRIAN

Fotoștile sunt cu titlu de prezentare

Spitalul de urgență din Brașov, bătrânul invalid

Domnule doctor, vă rog să nu le-o luați în nume de rău membrilor familiei, dar ei ar dori să-l transfere în străinătate. Formalitățile demarate de mine pentru primirea lui într-un Centru de Arși din Europa de vest sunt acum în curs de finalizare.“ Așa s-a încheiat discuția pe care am avut-o acum trei săptămâni cu domnul Profesor Dr. Dorel Săndesc, medic primar ATI, o somitate națională în medicina de urgență, fost ministru-secretar de stat în Ministerul Sănătății în cadrul guvernului Ponta, cu privire la un pacient cu arsuri grave, internat în secția de terapie intensivă a Spitalului Clinic Județean Brașov cu doar câteva ore înainte de convorbire. Urmare acesteia, pacientul a plecat la mai puțin de 24 de ore de la acel moment înspre destinația stabilită, nu înainte de a fi beneficiat de o nouă operație și de pregătirea necesară pentru un astfel de drum dificil pentru el. Nu am avut nicio clipă tentația de a mă opune, deși știam la ce grea încercare biologică este supus un pacient cu arsuri grave, când este ridicat și transportat la 10.000 de metri altitudine. Însă nu am putut să-mi reprim un sentiment de imensă frustrare (termenul mai potrivit ar fi de ciudă), constatând (a câta oară?) că noi, aici, la Brașov, avem și cunoștințele, și potențialul de a ne ocupa de arșii gravi cu aceeași rată de succes (sau insucces) cu colegii din străinătate. Ar fi profund eronat să spunem la modul absolut că, pentru asta, „avem toate condițiile“, după cum, la fel de eronat ar fi să declarăm, tot la modul absolut, că „ne lipsesc condițiile“. Mai corect ar fi să admitem că nu avem „TOATE condițiile“, astfel încât să fie explicabil de ce suntem obligați să suportăm, cu stoicism, permanenta

(și, câteodată, corectă) exprimare a convingerii unor aparținători, aceea că pacientul la care țin „ar avea mai multe șanse dacă ar fi tratat într-un spital din străinătate!“

De ce aduc în discuție această situație? Pentru că la Brașov nu ne lipsește doar un spital nou. Ne lipsesc părți importante ale unui spital NORMAL de urgență, care nu este permis să lipsească dintr-un spital al unei capitale județene de nivelul Brașovului. Părți între care, până acum, pe unele nu le-am avut nici măcar gândite de Ministerul Sănătății! Ne lipsește un Centru de Arși, ne lipsește o secție de chirurgie cardiacă integrată cu chirurgia vasculară, ne lipsește un laborator modern de Medicină nucleară (cel vechi fiind desființat în urmă cu mulți ani!), ne lipsește un Centru de transplant renal funcțional. Ca

să nu mai vorbim de o performanță structură proprie de oncologie, cuprinzând, pe lângă secția cu paturi dimensionată conform necesarului mereu în creștere a cazurilor nou-descoperite, și compartimentele de diagnostic și terapie specifice acestei patologii, cu atât mai de ucigătoare, cu cât acest sistem integrat este mai dezorganizat!

Toate acestea se petrec în Brașov, municipiu de referință al României, definit ca pol național de dezvoltare, centru economic de referință, centru turistic de importanță națională, locație cu facilități compatibile cu desfășurarea unor competiții sportive naționale și internaționale, centru universitar dezvoltat incluzând învățământ universitar și postuniversitar medical, oraș cu istorie multiculturală, leagăn al Primei Școli românești

și al unor tradiții unice, al căror port-drapel este comunitatea Junilor, centru urban cu deschidere față de introducerea, de-a lungul timpului, a unor premii tehnologice și de civilizație, municipiu cu potențial și argumente imbatabile de capitală regională, oraș al zborului cu o istorie solidă a construcțiilor de avioane și a transportului aeroportuar.

În raport cu un astfel de conglomerat de atribute, putem spune fără a greși cu nimic, că actualul spital de urgență din Brașov se aseamănă cu un bătrân invalid, înaintând cu greu pe drumul denivelat și pieptș al prezentului.

Iată de ce, în acest context, am promovat o nouă inițiativă la Ministerul Sănătății, adiacent eforturilor depuse de membrii Comitetului Director al Asociației

Noul Spital al Brașovului în scopul înțelegerii necesității construirii unui nou spital care să cuprindă toate specialitățile implicate în tratamentul patologiei de urgență. Este vorba de depunerea oficială a unui memoriu bine argumentat în care solicităm aprobarea înființării unui Centru de Arși la Brașov în cadrul Noului Spital, ca structură distinctă a acestuia.

Alăturată Centrului de transplant renal, această entitate extrem de specifică ar oferi noului spital un caracter suplimentar de excelență, permițând tratamentul la nivel european al pacienților cu arsuri grave. De ce să nu devenim și noi, medicii brașoveni, „importatori“ de cazuri grave într-un Nou spital, generând, pe lângă bună reputație profesională, dacă nu un aport consistent de resurse financiare (provenind din posibile cazuri transferate din alte țări), măcar o menținere în sistem a resurselor naționale prin lipsa necesității transferului în străinătate a cetățenilor români? Ca să nu mai vorbim de câștigarea încrederii românilor în competența și condițiile moderne de tratament din spitalele de excelență din țară, printre care ar trebui să se numere și Noul spital al Brașovului!

Stau și mă întreb, obosit, și de noaptea târzie, dar, mai ales, de amărăciunea care mă cuprinde când nu mă pot abține să nu fac comparația între ce e în prezent spitalul nostru de urgență și ce ar putea fi: oare câți dintre noi vor mai trebui să se mai trateze sau chiar să moară prin străini, până vom înțelege că până și moartea e mai acceptabilă dacă îți dai întâlnire în spitalul de încredere de la tine de acasă?

Dr. Dan Grigorescu
Președinte ANSB
Medic al spitalului actual al Brașovului

Politizarea medicinei trebuie să înceteze

De 26 de ani ne chinuim să punem pe roate un sistem medical și nu reușim. Motivul principal al acestei nereușite îl constituie faptul că sistemul este politizat de sus până jos. La mijloc sunt interese mari și, desigur, foarte mulți bani. Lăcomia și nepriecerea celor care au condus sistemul au făcut imposibile construcțiile durabile.

Consecințele sunt vizibile. Brașovul, de exemplu, un oraș european autentic, nu are un spital compatibil cu nevoile comunității. Cu riscul că repet lucruri pe care le-am mai spus în această pagină a Gazetei Brașovului, în secolul 21, în orașul acesta minunat de la poalele Tâmppei, dacă ai ghinionul să te îmbolnăvești, riști să faci naveta între mai multe secții spitalicești ca să poți fi diagnosticat și tratat.

Brașovul a fost ignorat pe

vremea comuniștilor, iar conducerea de atunci a țării și a județului au acceptat construirea unui spital de urgență subdimensionat față de nevoile reale. Dar acele vremuri au trecut. De 26 de ani, la Brașov, spitalele publice sau secțiile spitalului județean se degradează văzând cu ochii.

Una din urmările acestor constante dependențe a mediului medical de jocurile politicianilor este plecarea medicilor în străinătate. Un lucru extrem de grav, pentru că exodul medicilor este, de fapt, un atentat la siguranța națională. Accesul la serviciile de sănătate este garantat prin Constituție. Acest lucru înseamnă că fiecare om poate să apeleze la medic, dar mai înseamnă că această garanție angajează răspunderea statului.

Suntem pe cale să ajungem la sub 50% din numărul minim de cadre

medicale necesar pentru sprăvițuirea sistemului de sănătate. Motivele pentru care medicii noștri preferă sistemele din țările dezvoltate le știm. Dincolo de veniturile mult mai mari, acolo unde pleacă, specialiștii noștri se simt respectați, lucrează în condiții civilizate, iar demnitatea profesiei este luată în serios.

Grija pentru sănătatea românilor presupune un sistem de politici publice coerente. Legi, reguli, proceduri și bune practici care integrează fiecare participant la sistemului într-un ansamblu care ar trebui să funcționeze în folosul fiecărui cetățean.

Procesul de creare a politicilor publice e complex. Simpla construcție a unei piste de biciclete trebuie corelată cu politicile de mediu, cu cele ale infrastructurii rutiere, cu cele ale petrecerii timpului liber, cu politicile publice din sport și cu

cele din domeniul sănătății. În cazul unui sistem de sănătate este și mai mult de lucru. Dar la noi, tratarea unilaterală a fiecărui domeniu face imposibilă integrarea acestora. Acest lucru nu se întâmplă. Nu cred că într-o țară membră a Uniunii Europene de atâția ani se mai poate vorbi de neștiință...

Revenind la Brașov, mă bucur de faptul că un medic de valoare, conf. univ. dr. Dan Grigorescu, a inițiat, împreună cu o serie de colegi ai săi, un proiect al unui spital de urgență modern, multidisciplinar, realizat conform standardelor europene. Medicii brașoveni au înființat chiar o asociație în vederea construirii acestui spital. Ca brașovean, m-am alăturat din toată inima acestui proiect.

Dar nu pot să nu mă întreb: ce au păzit politicienii brașoveni până acum? Brașovul a avut miniștri de

toate culorile politice în Guvern și a fost mereu bine reprezentat ca număr de parlamentari la București. Ce au făcut acești oameni până acum?!

Politicienii brașoveni se pare că nu știu unde este Ministerul Sănătății. Dr. Dan Grigorescu s-a dus, în numele Asociației pentru Noul Spital Al Brașovului, la Ministerul Sănătății și a găsit o ușă deschisă. Singurul dintre candidații la fotoliul de primar care a spus, cu subiect și predicat, ce poate face Primăria pentru ridicarea noului spital și cum se va implica, a fost Cătălin Leonte. De aceea, eu contez pe el!

Prof. Dr. MSc. Alexandru Vlad Ciurea
Director Științific, Șef
Departament
de Neurochirurgie Spital
Sanador, București

6 | FAPT DIVERS

Cin cin!

Karla TITILEANU
decorator

Moda degustărilor de vin a ajuns în forma ei cea modernă și pe la noi. Astfel că au apărut și localurile specifice în care ești imbiat să guști și să deguști licorile bahice. Întâi privity cu oarece suspiciune de trecători, acum e chiar fiță să dai check-in pe la vreo căruciumă de vinuri, unde domni și doamne cu pretenții rafinate, socializează la un pahar.

Ei bine, acest tip de localuri au pe lângă specificul afirmat și o amenajare pe măsură, accentul fiind pus în mod evident pe elemente care vin din sfera vinicolă.

Deși am fost neplăcut surprinsă să remarc inclusiv niște vițe de vie din care atârnau ciorchini strălucitori, totul din

plastic evident, vreau să cred că era imitațiilor ieftine a trecut și că pasionații de vinuri pot regăsi ceea ce le place cu ajutorul designerilor.

Însă, cei cu adevărat împătimiti se simt ca peștele în apă atunci când au norocul să aibe în propria casă o cramă sau un loc special amenajat pentru păstrarea vinurilor în condiții optime. De la beciurile cu arcade din cărămidă, transformabile în spații de păstrare și consum, cu butoaie învechite și cu miros de vin, până la spații foarte moderne, în care predomină piatra și sticla, cu accesorii contemporane și chiar futuriste, amenajările acestor spații cu destinație precisă sunt versatile și permit crearea unui ambient relaxat, uneori romantic, plin de mister.

Inovația în acest domeniu o reprezintă însă, beciurile moderne, cu acces facil

direct din livingul sau bucătăria casei, acces realizabil prin trape moderne din sticlă, accesozitate prin comandă electronică. Aceste „uși secrete din podea”, se deschid către raiuri ale vinurilor, în care sticlele stau cuminiți, aranjate pe rafturi rotative care le fac ușor de văzut și

accesat. Evident aceste „cămări secrete” sunt dotate cu controlor de temperatură și umiditate, astfel că reproduc cât mai real posibil condițiile optime din cramele adevărate. Evident, astfel de „instalații” sunt creația profesioniștilor și nu vă așteptați să vă coste cât un frigider de mini bar.

Chef Mugurel Stroie

Crochete din ton cu cartofi

Ingrediente:

- 350g cartofi albi tăiați în patru și fierți
- 250g fulgi de ton
- 100g morcov ras
- 50g ceapă verde tocată
- 2 ouă
- o mână de pătrunjel verde tocat
- sare și piper după gust

Preparare:

Se vor zdrobi cartofii, după care adăugăm fulgii de ton, sarea și piperul, morcovul ras, ceapă verde și amestecăm toată compoziția,

adăugăm ouăle bătute, pătrunjelul verde, amestecăm toată compoziția și o introducem la frigider timp de 30 de minute. Se vor face tip chiftele, se vor trece prin făină, apoi prin ou, apoi prin pesmet și se vor arunca în uleiul bine încins pentru a se prăji.

Sos

■ se va tăia o ceapă alba mărunț, după care se va căli timp de 3-5 minute, vom adăuga un pahar de vin roșu, o lingură de pastă de bulion de roșii, o cană de suc de roșii și vom lăsa la foc mic timp de 5 minute la fiert.

CARPATHIAN ETHNO STORE

DOAR 1600 RON

BALANSOAR DIN LEMN

www.ecarpathian.com

CRISCAT

COMPONENTE SERVICE
MAȘINI DE SPĂLAT
FRIGIDERE
AER CONDIȚIONAT

comercializare, montaj și service, consultanță pentru instalații și echipamente de climatizare, ventilație și frig industrial: instalații de climatizare/încălzire comercial, rezidențial și industrial, instalații de ventilație și tratare specială a aerului, instalații de climat tehnologic sau instalații de ventilație și tratare specială a aerului, instalații de climat tehnologic sau special: spitale, grădinițe etc.

Detalii și programări

0722.85.88.33

0742.41.26.54

0368.73.04.61

**Brașov Str. Jepilor Nr. 6A,
Aleea Pietonală Răcădau**

PREȚ REVIZIE AC - 85 LEI

Preț pompă apă mașină de spălat - 25 lei

PREȚ TERMOSTAT FRIGIDER K59 - 20 LEI

Bordelurile de altădată

Lupanar, casă de toleranță, bordel... Imagini care definesc perioada interbelică, zugrăvind o lume diferită de cea de azi. „Doamnele” și „curvele” știau unele de altele, dar nu-și vorbeau. Singurii care aveau acces în cele două universuri paralele erau bărbații. O vorbă din popor spune că prostituția este „cea mai veche meserie din lume”. Primele bordeli au fost înființate încă de pe vremea perșilor. Astfel de stabilimente au funcționat și în Brașov înainte de război. Materialul următor, încearcă să pătrundă în spatele perdelelor caselor cu felinare roșii la intrare, de acum mai bine de jumătate de secol.

„Privegherea prostituției”

„Regulamentul pentru privegherea prostituției” din 1899 arată că prostituatele trebuiau înscrise în registre speciale, din oficiu sau în urma unei cereri formale, și primeau un libret de sănătate. Fetele trebuiau să aibă o „condică”, unde să treacă vizitele medicale și numărul clienților. Pe baza condițiilor, se stabilea impozitul fiecăreia. „Privegherea” se exercita de către Prefectura Poliției, cu concursul unui serviciu sanitar special. Femeile erau supuse vizitelor medicale regulate, de două ori pe săptămână. Bolnavele erau trimise la cură. Legea stabilea că numai femeile puteau fi patroane de bordel. Primarul era obligat să țină evidența tuturor femeilor ușoare din oraș într-un registru special. În 1921, legea contribuțiilor directe spune că femeile ușoare trebuie să plătească 10% din venit.

Lege mai aspră

În anii 1925 – 1927, s-a discutat despre închiderea caselor de prostituție. În baza unei noi legi, persoanele care voiau să practice în continuare această meserie o puteau face, însă cu riscul expunerii la noua prevedere penală a delicteului de contaminare venerică. Prostituta nu mai putea să aibă domiciliul în spații de consumație

Control medical lunar

Prostituatele aveau „condicuțe” care trebuiau vizate lunar. Clientul avea dreptul să ceară înainte de a face sex carnetul cu vizele lunare. Dacă descoperea că fata nu s-a prezentat la controlul medical, putea s-o toarne la Poliție. Fetei prinse că s-a prostituat fără viză i se interzicea practicarea meseriei. În camerele prostituatelor, pe perete, lângă lavabou era prins de perete un imprimat al Ministerului Sănătății cu instrucțiuni referitoare la măsurile pentru evitarea contactării bolilor venerice.

publică, dar putea practica, în schimb, în locuințe închiriate în mod strict profesional. Vechea condicuță de prostituție a fost înlocuită cu o fișă de sănătate care a devenit confidențială și cuprindea starea de sănătate a persoanelor. O noutate a constituit-o «Livretul de economii» a prostituatei și obligația patronului de a depune la Casa de Economii 10% din încasările zilnice ale femeii.

Desființate, dar tolerate

Prin legea sanitară din 1930 bordelurile sau alte așezăminte asemănătoare erau desființate. Prostituția e scoasă în afara legii, la presiunea celorlalte state europene, dar continuă să funcționeze sub protecția tacită a autorităților. Anul 1943 și contextul celui de-al Doilea Război Mondial marchează revenirea casei de toleranță și a ocupației de „patron de bordel”. Este incriminată doar practica clandestină a prostituției. După 1949 prostituatele au fost „reeducate”, iar din 1957 cele care îndrăzneau să practice prostituția erau pedepsite cu închisoarea.

Prețuri și servicii

Tarifele, la fel ca și impozitele, erau diferite, în funcție de categoria bordelului. Se plătea o taxă de intrare, pentru care fiecare client primea un bilet. În anii '20, prostituatele din bordelurile brașovene câștigau, în medie, 7.500 de lei pe lună. Doar 10% strângeau peste 10.000 de lei. Cele care își făceau meseria acasă nu făceau mai mult de 5.000 de lei. Asta în timp ce un muncitor câștiga, în medie, 2.000 de lei, un avocat – 6.000 de lei, un medic – 9.000 de lei, iar un ministru 54.000 de lei.

Stabilimentele

Elevii de liceu și bărbații cu posibilități financiare reduse mergeau în Țigănie, pe strada Negoii. Aglomerația cea mai mare era în zilele de simbric. Nevestele lăutarilor se prostituau pentru a-și rotunji venitul. În timp ce bărbații lor cântau în local, femeile mergeau cu clienții în camerele din spatele localului. Casele de „perdiție” cele mai în vogă erau „Clopotul de Aur”, de pe strada Castelului, de lângă transformatorul electric, și cele două bordeluri cu nume identice „La Sebeni”. Unul în apropierea actualei străzi 13 Decembrie, al doilea pe o străduță din spatele Hidromecanicii.

Bordeluri de lux

Cele mai râvnite bordeluri erau cele de lux. Pelican Bar, din actuala Piața Sfatului, și Parisien Gril, la capătul actualei străzi Nicolae Bălcescu. Aici erau restaurante elegante și foarte scumpe. Fetele erau foarte frumoase și educate. Vorbeau franceză și engleză. Toaletele lor erau comandate direct de la Paris. În holul de

intrare exista o garderobă. Fata care își lua hainele avea un dosar cu pozele fetelor, ce și cum acceptă și ce preț are fiecare.

Amante de profesie

Unele prostituate din acea vreme aveau și un alt loc de muncă. Dar își completeau venitul, cu banii pe care îi primea de la amanți. O astfel de femeie avea cam 6-7 clienți și nu primea clienți noi. Casele acelea erau cunoscute de bărbații care doreau o relație stabilă cu

o amantă de profesie. Cea mai cunoscută casă de acest fel era cea a Olgăi, de pe actuala stradă Michael Weiss. Orice bordel avea salon de primire, unde domniile schimbau câteva vorbe, la un pahar de vin sau bere. Își alegeau dama, cu care se retrăgeau apoi într-o cameră. Toate damele aveau un nume format din două silabe, ca Lili, Mimi, Sisi, Bibi. Cele care nu aveau trecere la clientelă erau nevoite să se „pensiuneze”. Damele trecute binișor de prima tinerețe aveau trecere în special la adolescenții timizi.

Transformate în tractoriste

La sfârșitul anilor '40, a fost demarată o misiune de reeducare a femeilor ușoare. Prostituatele au fost trimise în centre, pentru „adaptarea lor la exercitarea unei meserii și a redresării lor morale”. În 1948, spre jalea populației masculine a orașului, când s-au desființat casele de toleranță, cele mai multe dame au fost duse la Budila, la o școală de reeducare. Școala de corecție a funcționat în conacul medieval din Budila. De acolo multe prostituate au ieșit tractoriste sau muncitoare pentru uzinele din oraș. După închiderea școlii de reeducare, conacul a devenit liceu agricol și crescătorie de porci. În 1949, Poliția de la Moravuri, împreună cu liderii comuniști, făceau raiduri prin oraș pentru a prinde și ultimele femei rămase în branșă. Vremea fetelor cu condicuțe trecuse!

Nu facem o petiție, un miting, ceva, și contra Tetkron?

► Dragi tovarăși și pretini, a trecut vremea cu toți pentru unul și unul pentru toți.

Sebastian DAN

Unii politicieni care vor să pună acum mâna pe ciolanul de la Primărie se iau cu mâinile de cur și se dau cu capul de toți pereții de grija celor racordați la Tetkron, ba au și apărut țîșpe petiții online să se dea drumul la apă caldă.

Pentru prostii ai mulți, adică vreo 85% dintre locuitorii Brașovului, CARE NU BENEFICIAZĂ DE DESERVICIILE TETKRON, nu o puneți de niciun protest, un miting ceva? Dar până unde mai trebuie să meargă jegul ăsta de manipulare politică? De ce trebuie să plătim, 85% din populația Brașovului, milioane de euro anual ca să facă punga groasă niște unii?

Ce fac angajații Tetkron că se închide? Se duc la coadă, la șomaj. La fel ca oricare angajat din orice firmă, când nu mai are de lucru. Ce ne tot scremem că vai ce tragedie este că se închide Tetkronul. Și ce? Cu banii pe care nu îi mai dă Consiliul Local pentru pierderi financiare, ATENȚIE! (nici la nivel de București nu se mai fac vrăjeli

de-astea, DNA știe de ce) și pentru subvenționarea agentului termic produs în sistem centralizat, nu ar fi mai bine să plătim o rată la Aeroport, sau la un spital nou pentru Brașov?

De ce doar o mică parte a

locuitorilor să beneficieze de subvenționarea energiei termice? Nu mai suntem egali toți, cum scrie la Constituție?

În Centrul Istoric, am o vecină care are vreo 76 de ani. Două camere mici, bucătărioară și baie.

Pensie de 760 de lei (știi că venise poștașul cu cuponul și l-a lăsat la mine). Pentru ea de ce nu se plătește subvenție de la bugetul local? Vreți populism, domnilor politicieni? Păi vă spun eu cum voi face: toți cei care (nu dau nume acum) veți

mai veni cu behăilei de genul vai ce facem cu cei care nu au apă caldă, o să propun un boicot total împotriva voastră de la grosul populației, de care vi se fâlfâie, de fapt, ca și de cei racordați la sistemul centralizat. Toți guiță acum că vor să le dea apă caldă, la cei racordați la Tetkron, societate care nu mai are licență de operare, care nu mai are contract cu Primăria și care ar folosi ilegal rețelele și centralele termice.

Dragi tovarăși și pretini, a trecut vremea cu toți pentru unul și unul pentru toți. Nu ne mai băgați mâna în buzunare să ne luați banii și apoi să ne spuneți că ar trebui să mai și dăm din coadă de bucurie că vă votăm. Așa că, cine mai insistă pe tema asta, o să fac și eu o petiție online pentru fiecare dintre respectivii care nu vin și ne spun și nouă, restul de 85%, de ce ne consideră proști și trebuie să plătim milioane de euro anual pentru populismul lor greșos și ieftin.

A existat viață și după CET. Există viață și după Tetkron. Vom trăi și fără policienii care cred că sunt buricul pământului.

Tetkron varsă sânge. Beneficii doar la Bepco

În momentul 2010, capacitatea CET de producție era de 50 MW. Prin protocolul încheiat de administrația publică a municipiului Brașov, reprezentată prin primar, și SC BEPCO, se stipulează că Societatea (BEPCO) intenționează să implementeze proiectul de dezvoltare, construcție, instalare, operare și întreținere a șapte unități de cogenerare a energiei electrice și termice cu o capacitate totală instalată de 32,7 MW, neținându-se cont, la acea dată de necesarul real de energie termică destinată populației din sistemul public de termoficare. Trebuie reținut faptul că încă de la înființare necesarul de energie termică este supradimensionat pentru cei circa 17.000 de abonați aflați în sistem în acel moment.

În condițiile în care din momentul realizării proiectului sistemul de producție este planificat în supradimensionare cu sistemul real de consum a energiei termice de către populație, dublat și de tendința de continuare a politicilor de debransări din sistemul public, sub garanția protocolului dintre municipalitate și BEPCO, protocol prin care municipalitatea garantează companiei private posibilitatea de extindere necontrolată, ne aflăm azi în situația în care există aproximativ 12.000 de abonați în

sistem, conform datelor furnizate de TETKRON, iar BEPCO a mărit capacitățile de producție la 57 MW (CET funcționa pe un singur grup de 50 MW și era supradimensionat față de nevoile reale actuale și de perspectivă pe termen cel puțin mediu ale municipiului, raportat la numărul consumatorilor brașoveni).

Contractul astfel încheiat prin care BEPCO devine producătorul de energie termică pentru consumatorii din sistemul public de termoficare al municipiului Brașov se întinde pe o durată de 15 ani, este garantat de administrația publică a municipiului Brașov și nu este supus, inclusiv datorită acestui motiv, nici unei posibilități de control real. Adică, vrei nu vrei, bea Grigore agheasmă!

De ce a fost șmenuială pe față? Pentru că ulterior semnării protocolului cu BEPCO (30 iulie 2010), respectiv în august 2010 se înființează SC TETKRON SRL, companie aparținând municipiului Brașov care are ca obiect de activitate, transportul, distribuția și furnizarea energiei termice către consumatorii sistemului public de termoficare Brașov, un obiect de activitate identic cu cel al falimentarei Regii TERMO, fără nici o posibilitate reală ca entitatea juridică nou înființată să deruleze activități economice care să o

conducă spre realizarea de profit și/sau de investiții proprii în dezvoltare, modernizare și reabilitare efectivă de rețele. Societate înființată cu scopul clar de a genera datorii care să fie acoperite de la bugetul local.

Să argumentăm:

Societatea este înființată cu un capital social situat la limita inferioară prevăzută de legiuitor, capital care nu permite nici un fel de activități proprii dezvoltatoare, în contextul în care TETKRON are doar rolul de a prelua și distribui energia termică produsă de compania privată;

Posibilitatea societății TETKRON de a realiza venituri proprii approximate la suma de 3,5 milioane RON/an, prin utilizarea stației de 110 MW cumpărată de TETKRON de la CET, în rate, achiziție validată și prin organigrama aprobată de Consiliul Local al municipiului Brașov, organigramă care prevede existența și funcționarea Serviciului SERVICII ENERGETICE, este anulată prin decizia municipalității, luată la nici două luni de la înființarea TETKRON, de a înstrăina către BEPCO stația de transformare de 110 MW, privind compania municipiului de un venit sigur de minim 3,5 milioane RON/an. (sumă derivând din calcul comparat cu servicii energetice furnizate de Electrica Brașov)

Prin actul de înființare a companiei TETKRON, aceasta trebuie să funcționeze în transportul, distribuția și furnizarea energiei termice cu o rețea depășită tehnologic, supracalibrată și supradimensionată (calculată pentru 80.000 abonați casnici plus toate platformele industriale ale municipiului existente la 31 decembrie 1989), cu o lungime mult peste necesarul real, realizatoare de pierderi tehnologice reale mult peste cele aprobate de ANRSC, fapt care duce la creșterea în progresie geometrică a pierderilor financiare, repetind și amplificând erorile care au dus regia TERMO în faliment (reabilitare rețele circa 20% la 31 decembrie 2013).

Capacitatea comercială, respectiv de negociere a tarifelor cu producătorul de energie termică a TETKRON este diminuată prin hotărâre AGA (2/23.02.2011) care stabilește: Aprobarea preluării de către TETKRON a drepturilor și obligațiilor aparținând CET Brașov care decurg din relațiile comerciale ale acestei societăți cu producătorul de energie termică SC BEPCO SRL astfel:

Se preia contractul de vânzare a energiei termice precum și convenția de decontare aferentă contractului de vânzare; contractul de Const

Escrow, protocolul de cooperare pentru susținerea implementării și finanțării proiectului de construcție a unității de producere a energiei termice în cogenerare din data de 30.07.2010; acestea sunt garantate de municipalitatea Brașov în favoarea BEPCO.

Astfel se impune SC TETKRON SRL un contract pe durata a 15 ani și garantarea susținerii proiectului BEPCO)

În pofida faptului că există un act normativ care prevede în mod expres înființarea zonelor unitare de încălzire în municipiul Brașov, primăria nu a dat dovadă de nici o coerență în respectarea prevederilor acestui act; prin faptul că a eliberat avize de debransare în mod aleatoriu, inclusiv în zone care nu permiteau debransările individuale, primăria nu numai că nu și-a protejat propria companie, ci prin acest fapt, a încurajat continuarea politicilor de debransare, fapt care generează prejudicii economice SC TETKRON SRL (vezi Legea nr. 325/2006 a Serviciului Public de alimentare cu Energie Termică, Ordinul 91/2007 și Hotărârea AGA din 09.07.2012). Acest lucru a dus la pierderea unui număr semnificativ de abonați (în 2010 – 17.000 abonați, 12.000 în 2011) (va urma)

Alexandru PETRESCU

Bradului la munte-i place

Om al locului, născut în satul Sohodol, obișnuit cu munca și problemele cu care se confruntă locuitorii Branului, Petre Mogan este foarte hotărât, la vârsta de 49 de ani, să schimbe modul de administrare și să pună umărul la readucerea și recunoașterea adevăratelor valori ale Branului, la nivel internațional.

Funcțiile de conducere și cei peste 25 de ani de muncă la Regionala CFR, îl recomandă ca fiind un om ambițios, ordonat, muncitor, un bun organizator, având abilități de comunicare și relationare cu cei din jur.

Rep. – Domnule Mogan ce anume v-a determinat să candidați pentru funcția de primar?

Am crescut și m-am format aici, alături de familie, sunt legat sufletește de Bran și îmi doresc să pun umărul la dezvoltarea acestei comune. Ca marea majoritate a tinerilor am plecat la școală și

m-am stabilit la oraș, dar vine vremea în care „ceva” din interiorul nostru ne cheamă acasă și nu sunt singurul care s-a întors acolo unde a copilărit, cu drag la casa parintească, la locurile copilăriei.

Sunt la vârsta bilanțului și pot spune că Dumnezeu a fost bun și darnic cu mine și familia mea. Am o familie frumoasă, o fiică studentă la Medicină, asta ca să am un doctor în propria casă la bătrânețe; pot spune că sunt un om împlinit.

Am acceptat această provocare din dorința de a contribui, ca om cu conștiință, la schimbarea mentalității oamenilor din Administrație și din convingerea că pot, prin muncă și implicare, să ofer comunității din care fac parte o altă abordare, mai responsabilă și mai riguroasă, axată pe proiecte mari, care să antreneze toată forța creativă a Branului.

Bătălia politică nu își are locul aici și între noi, ci doar la nivel central, în Parlament, în altă parte, dar nu în Administrația Locală.

Proverbul: „atunci când unul trage „hăis” și altul „cea” se alege praful de caruță” este foarte adevărat. Obligatoriu, cu totii va trebui să tragem într-o singură direcție - spre aia buna, și mai ales să punem serios osul la treabă, nu mai e timp și nici loc de a face figurație.

Rep. – Aveți o abordare puțin cazona- militară.

M-am format profesional într-un sistem aproape militar, la Calea Ferată mai ales, la trafic nu ai voie să greșești; vă dați seama ce s-ar întâmpla sa bagi 2 trenuri pe aceeași linie, dar nu sunt chiar atât de „negru” pe cat par!

Rep. – Brănean „darnic” și .... harnic, sunteți zgârcit, că puturoș nu păreți?

Vorba asta despre brăneni nu are nici o legătură cu caracterul nostru, brăneanul este foarte harnic, muncește din greu pentru tot ce are. Când tragi coasa pe coastă, hrănești animalele și duci laptele pe mai nimic (0,8- 1 leu/litru de lapte), devii foarte chibzuit și rezervat cum cheltuiești

bani trudiți cu atâta greutate; nu vorbim de zgârcenie ci de cumpătare.

Ce bine ar fi dacă și cei ce lucrează cu banul public ar fi cumpătați, nu am mai auzi ca au plătit milioane și milioane pentru nimicuri.

În ceea ce mă privește, de darnic sunt aproape la fel ca toți ai mei, dar eu pot spune că am un serviciu bun și-mi permit să „extravagantă” de a merge într-un concediu, la un spectacol sau o excursie în străinătate, lucru nu tocmai admisibil nu numai pentru marea majoritate a brănenilor dar și pentru cei mai mulți români.

Rep. – Nu vă întreb de proiectele dumneavoastră pentru Bran, poate vom vorbi despre acestea în campania electorală. Constat, însă, că sunteți total diferit de

lați politicieni.

De ce ma jigniți spunându-mi politician? Nu vreau să fac parte din categoria acelor, în fapt eu îmi depun o scrisoare de intenție, un CV pentru o funcție publică de Administrator, în care angajatorul (BRĂNENII), analizându-mi CV-ul și proiectele, se vor pronunța prin vot.

Că sunt pe o listă de partid asta este formula de a candida; am ales bradul, pentru că bradului la munte-i place!

Voi lupta pentru un Săcele modern

Situația alegerilor locale de la Săcele a luat o nouă întorsătură Marți, 19 Aprilie, când mai mulți factori de decizie, atât din cadrul organizației locale, cât și din cadrul Biroului Județean al PNL au re-analizat situația și au hotărât în unanimitate să îl susțină pe Lucian Pascu în cursa electorală pentru alegerile locale din Iunie 2016.

Astfel, Lucian (32 ani), devine candidatul oficial din partea Partidului Național Liber la funcția de Primar în Săcele. Cu o abordare tinerească – acesta militează pentru eficientizarea administrației locale, o comunicare transparentă cu cetățenii și optimizarea lucrărilor de infrastructură – astfel

încât săcelenii să se bucure de un oraș modern, la standardele din 2016.

Tânărul săcelean este și inițiatorul proiectului „Ce ar fi dacă?”, o serie de dezbateri publice ce doresc să aducă în fața administrației problemele reale ale cetățenilor și să sporească atenția electoratului cu privire la prioritățile din Săcele.

Acesta comentează: „Sunt sigur că săcelenii vor înțelege nevoia unui dialog continuu între administrație și cetățeni. Voi lupta pentru un Săcele modern, și cred că a venit timpul să începem să ne administrăm mai eficient resursele de care ne bucurăm în Săcele, în favoarea locuitorilor.”

Lucian Pascu a început deja campania de strângere de semnături în Săcele, și se bucură de suportul tinerilor săceleni, care își doresc un reprezentant din rândurile lor la Primărie. „Vrem un administrator (Primar) tânăr, care să ne înțeleagă nevoile, să poată prioritiza acțiunile și să aplice un management sănătos administrației locale”, declară un tânăr săcelean.

Se poate face mai mult pentru persoanele vârstnice

Nevoia unor servicii socio-medice de calitate se simte pentru populația Brașovului care se încadrează în tendința demografică națională: vârstnicii peste 65 de ani depășesc numeric tinerii până în 14 ani.

Dintre aceștia un grup vulnerabil este reprezentat de populația asistată social, pentru ei soluția poate fi aceea a unor centre rezidențiale de servicii socio-medice.

Îmbătrânirea nu este o boală, vârstnicii nu trebuie să fie nici marginalizați, nici excluși din punct de vedere social, ei au nevoie de protecție. Aflați într-un declin economic au nevoie ca cineva să se gândească la ei și să-i sprijine să își

acopere costurile vieții de zi cu zi, costurile privind medicamentele, alimentația, căldura, curentul și întreținerea locuinței.

Pentru prevenirea marginalizării sociale a vârstnicilor și pentru dezvoltarea unui sistem de asistență socială care să acopere necesarul de servicii medicale este necesar să se intensifice parteneriatul între autoritățile publice și organizațiile non-guvernamentale. Pentru persoanele vulnerabile trebuie asigurat un pachet distinct de servicii sociale.

Căminele pentru persoanele vârstnice, centrele de îngrijire

și asistență socială, centrele de recuperare și reabilitare sunt puține la număr și nu acoperă nici pe departe solicitările, acestea fiind, în general, mai mari decât capacitatea lor. Și atunci îmi pun întrebarea: în anii ce au trecut autoritățile publice au făcut oare toate demersurile necesare asigurării unui trai decent pentru oamenii în vârstă?

Claudiu GRUSEA, Președinte PSRO Brașov

Pseudo-independenții politici, o struțo-cămilă!

Renegați, în marea majoritate, de propriile partide, tot mai mulți politicieni își anunță candidatura din postura de independent. Vorbim despre „pseudo” pentru că în cazul unora nu există certitudinea independenței, ci se spune că ar fi o mișcare a partidelor politice din care candidații s-au retras de a juca pe două fronturi.

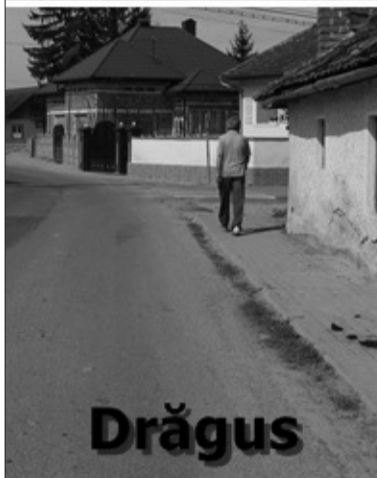
Primul care și-a anunțat intenția de a intra drept independent în cursa electorală în zona Făgărașului este fostul primar al comunei Drăguș, Gheorghe Sucaciu. Sucaciu a fost până de curând membru al PNL, provenit prin fuziune din vechiul PDL. Acesta și-a depus candidatura pentru funcția de primar al Făgărașului în toamna anului 2015, în interiorul PNL Făgăraș.

Văzându-se în postura de perzant a încercat o forțare pe linia veche de partid, apelând la primarul Brașovului George Scripcaru. În acel moment se pune la cale ceea ce spuneam la începutul articolului meu. Se pune la cale candidatura independentului Gheorghe Sucaciu la Primăria Făgăraș, urmând ca în caz de eșec al actualului primar în lupta pentru primărie, partidul să se replieze și să-l readopte pe Sucaciu în rândurile sale.

Chestia de mai sus seamănă al naibii de bine cu strategia aplicată la Brașov unde după iepurașul Oprică a fost scos la înaintare Adrian Gabor, proaspăt vicepreședinte al Consiliului Județean Brașov. Și toată lumea, după lansarea candidațiilor PNL la primăriile de municipii și orașe, se întreabă: Georgică când își anunță candidatura? Bineînțeles, sub aceeași aureolă divină de pseudo-independent, sprijinit pe la spate de toată structura de partid a PNL-ului Brașov.

Ceea ce nu știe electoratul Făgărașului este că Gheorghe Sucaciu se prezintă ca un balon de spumă. A început campania electorală de mai bine de 4 luni de zile, apare zilnic ca individul bonom, cu bune intenții. Și aceasta sub o deviză, se vrea, de impact: „Omul pentru care vorbesc faptele”. De fapt aici am vrut să ajung, pentru că dacă este să ne luăm după fapte, aici nu prea îl recomandă nimic. Pardon, greșesc, ar putea candida cu succes la funcția de șef al Direcției Județene de Cultură.

Ceea ce nu știe electoratul Făgărașului este că Gheorghe Sucaciu se prezintă ca un balon de spumă. A început campania electorală de mai bine de 4 luni de zile, apare zilnic ca individul bonom, cu bune intenții. Și aceasta sub o deviză, se vrea, de impact: „Omul pentru care vorbesc faptele”. De fapt aici am vrut să ajung, pentru că dacă este să ne luăm după fapte, aici nu prea îl recomandă nimic.

Proiectele de anvergură cu care se laudă sunt proiecte de promovare culturală, care nu au adus sătenilor nici un beneficiu direct material: vânzări de produse și preparate tradiționale, vânzări de produse de etnografie, creșterea gradului de ocupare a unităților de cazare din sat.

Lipsă de transparență

Pagina de internet a primăriei Drăguș, păstrită de Sucaciu din anul 2008, nu mai este actualizată din anul 2012. Nu există informațiile obligatorii cu privire la declarațiile de avere și de interese ale primarului, viceprimarului și consilierilor locali. Or fi având ceva de ascuns?

Nu există informații cu privire la hotărârile de Consiliul local, nu există informații cu privire la bugetele primăriei, la documentele necesare contribuabililor care solicită o adeverință primăriei. Și atunci ne întrebăm: pseudo-independentul Sucaciu cu ce tepeu postează peste tot în marele comunicator, cel care stăruie că cetățenii trebuie să fie informați corect și permanent!

Am verificat pagina www.elicitatie.ro, acolo unde sunt regăsite toate informațiile despre licitațiile publice, cererile de oferte, contractele atribuite. În paginile cu informații despre Comuna Drăguș nu apare nici o procedură finalizată, fiind în curs de desfășurare chiar

și licitațiile din anul 2011. Nu apare nici un contract cu atribuire directă. Înțelegem prin această lipsă de transparență a fostului primar Gheorghe Sucaciu în ceea ce privește utilizarea fondurilor publice, de frică să nu se afle cu ce firme de casă lucrează și în buzunarii lui s-au dus banii drăgușenilor. Și acum vrea și banii făgărașenilor. Drept pentru care am depus în numele redacției, la sediul primăriei Drăguș, o solicitare de documente publice, în baza liberului acces la informația publică.

Corectitudine

Sloganul „Omul pentru care vorbesc faptele” ne-a atras atenția în mod evident, așa că am făcut o deplasare pentru cercetare la fața locului. Și nu am găsit ceva ieșit din comun. Poate puțin mai mult decât la comunele din Oltenia.

Am găsit un sat frumos, bine așezat, cu oameni interesați și plăcuți la vorbă. Case îngrijite, ca peste tot în Transilvania. Pe străzile din comuna (satul) Drăguș se văd încă urmele fostului șantier pentru lucrările de apă și canalizare. Se simte din mașină de cum intri dinspre Sâmbăta de Sus. Stânga – dreapta străzii sunt șanțuri cu multă iarbă și trotuare lipsă. Pe multe străzi există refăcute trotuarele.

Am întrebat localnicii dacă există societăți comerciale care au investit sume mari în zonă. Nimic spectaculos. O brutărie lângă căminul cultural, o societate a primăriei unde nu știm câți drăgușeni lucrează și toată lumea cultivă cartofi. Făceam comparație de exemplu cu comuna Șercaia, unde actualul primar a atras două investiții majore, ferma de nurci și depozitul central de carburanți. La Drăguș nimic de acest gen.

La primărie nu am găsit pe nimeni

Am căutat pe pagina de socializare a fostului primar Gheorghe Sucaciu să găsim faptele care vorbesc despre omul Sucaciu. Și am găsit un tabel frumos colorat. Cu o enumerare de proiecte finanțate din fonduri extra-primărie.

Dacă este să punem deoparte lucrarea de înființare a rețelei de canalizare, reabilitare sistem de alimentare cu apă, modernizare străzi, grădinița cu program prelungit și modernizarea căminului cultural, proiect în valoare de 2.744.838 euro demarat de altfel de pe vremea vechiului primar Pop Vasile, aflăm că Primăria Drăguș, sub conducerea onorabilului, de altfel, Gheorghe Sucaciu, a accesat proiecte în valoare de 768.205 euro în 8 ani de zile. Adică aproape 427.000 de lei anual. Și aceasta în condițiile în care majoritatea acestor proiecte sunt finanțate prin intermediul G.A.L.-ului existent în zonă, cu punctul de lucru la Drăguș și aflat sub subordinea sa directă.

Am aflat apoi că cine dorea să obțină finanțare prin GAL trebuia să fie binecuvântat mai întâi de primar. Vorba aceea: „Cine împarte, parte-și face!” Și cam atât.

Comuna Drăguș aflată timp de 8 ani sub conducerea lui Gheorghe Sucaciu este demnă de Cartea Recordurilor: stația de epurare

este amplasată într-o locație care a necesitat montarea de pompe pentru a împinge apa menajeră spre stație.

Am făcut o comparație cu o altă comună din Țara Făgărașului, comuna Cârța. Diferența dintre cele două localități este ca de la cer la pământ. Cârța, sat cu puternice influențe săsești, cu toate străzile reabilite, trotuare din pavele pe absolut toate străzile, șanțuri și rigole betonate, parc amenajat în mijlocul localității, cu bun gust, o mănăstire franciscană care a reușit cu sprijinul primăriei și a bisericii evanghelice, să atragă doar ea o finanțare de 3.848.163 euro.

Bugetul municipiului Făgăraș este tentant, nu-i așa, mai ales pentru băieții deștepți din spatele candidatului Sucaciu. Despre aceștia, în anchetele următoare.

S-a mai realizat în satul Drăguș (pentru necunosători, comuna Drăguș este formată dintr-un singur sat, în comparație cu comuna Recea, care are 7 sate în subordine) un teren de fotbal, cu banii primiți grație apartenenței la PDL în perioada 2008-2012 de la ministră Udrea. Singurul merit al fostului primar a fost că era membru în același partid cu cei care dădeau banii.

Am demarat acest tip de anchete pentru a descoperi împreună ce se ascunde în spatele pseudo-independentilor din campania electorală. Cu ce sunt acoperiți și ce se află de fapt în spatele sloganurilor și lozincilor. Praf și poleială!

Și, cum până la alegeri mai este ceva timp, lista „independentilor” rămâne deschisă. Să vedem cine se va mai supăra pe propriul partid... Ce ați zice dacă mâine, supărat pe băieții din Brașov, vine să candideze la primăria Brașov primarul din Bunești? Că are și el ceva fapte care vorbesc!

Într-o țară de oi, porci, vaci și câini, cine are nevoie de un țap ispășitor?

Cu mâinile pe podea, capul în jos, un vârf de picior ridicat în aer și celălalt picior fixat temeinic în covor, așteptam aplauzele și notele de 9,78 sau măcar 9,56 care să mă trimită pe podium după evoluția la sol. Eram sedusă de Emilia Eberle levitând în șpagat pe "Sanie cu zurgălăi", suspendată ca un mic Harrier, cu motoarele turate la maxim, decolând și aterizând precis și grațios. Peste 3-4 ani, mutată la bloc, în mușuroiul de copii de muncitori lăsați cu cheia de gât, ne-nvârteam amețitor pe bățăoarele de covoare și nădușeam încercând salturi mici pe bârna de pe pista de PTAP. Nu cred să știu vreo fetiță care să nu fi vrut să fie Nadia sau Ecaterina Szabo sau Teodora Ungureanu.

Sătui de Ștefan, Mihai și Eminescu, am căutat să-mbogățim trista noastră dietă de figuri

inspiraționale cu sportivi. În sport e mai puțin loc de politică, ne spunem. În sport începe mai puțin subiectivism. Sportul șterge originile nesănătoase, îmbracă în pantaloni scurți și sârmanu și chivernisitul, și hoțul și vardistul.

Gimnastică, fotbal și tenis, box și haltere și atletism, handbal și înot. Copiii și părinții lor, strânși într-un vis comun ca un meniu cu un singur fel, fugeau din frigul umed al apartamentului spre olimpiade și campionate, spre bani și glorie, podium și imnuri cântate pe marile stadioane ale lumii.

Bani și glorie. Și recunoaștere.

O nevoie permanentă să subliniem că totuși, în ciuda comunismului și a Canalului, în ciuda lășității și a sărăciei, nu suntem ultimii oameni. Dacă am fi fost ultimii oameni, nu am fi putut să dăm un tenismen ca Ilie sau să inventăm

nota 10 în gimnastică sau să fim puternici ca Nicu Vlad și vicleni ca Dobrin. Nu suntem clar ultimii oameni, că îl avem pe Gațiu și pe Maricel și pe Virginia.

Odată cu apariția noii galerii de modele, Gigi și Nuțu, Mutu și Mazăre, Bianca, Zăvoranca și Bahmuțeanca, sportul s-a mutat în cafenele, șaormării, televiziuni de apartament și bordeluri.

Sportivii români și performanțele sau eșecurile lor reușesc cu greu să își facă loc în headlineuri, trecând prin liniile de front minate cu maneliști, starlete tv, curviștine și copilași de securiști.

În ultimii 20 de ani, mândria națională nu s-a mai sprijinit pe performanțele sportivilor ci a fost luată pe genunchi și crescută cu pufuleți și pâine cu cartofi de Vadim, Funar, Păunescu și Dan Puric, iar acum, când e mare și i-au

dat țâțele, a fost preluată de Ponta și PSD.

Ignorat, uitat sau folosit doar în campanii electorale, sportul românesc malnutrit și subdezvoltat putrezește într-o debara, ca o maimuță cu talgere cu blana mâncată de molii.

Și dacă până acum, când cotrobăiam după o damigeană sau o pereche de pantofi, dădeam peste maimuța cu talgere și ne minunam

că încă mai merge, acum am descoperit că s-a stricat. Pentru prima dată în ultimii 50 de ani, echipa de gimnastică feminină a României nu s-a calificat la olimpiadă. Antrenorul Bellu spune că, dacă se caută un țap ispășitor, el se oferă.

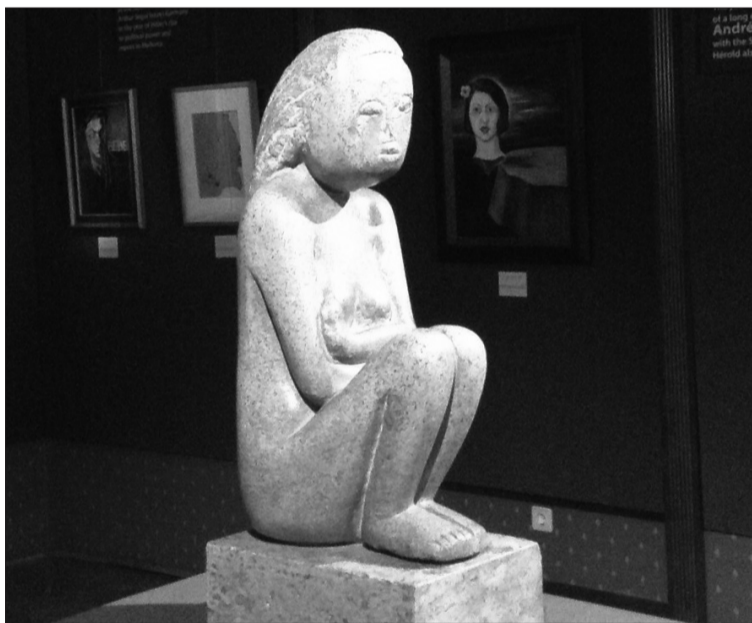
Într-o țară de oi, porci, vaci și câini, cine are nevoie de un țap ispășitor?

Raluca FEHER

Gimnastică, fotbal și tenis, box și haltere și atletism, handbal și înot. Copiii și părinții lor, strânși într-un vis comun ca un meniu cu un singur fel, fugeau din frigul umed al apartamentului spre olimpiade și campionate, spre bani și glorie, podium și imnuri cântate pe marile stadioane ale lumii. Bani și glorie. Și recunoaștere.

Cumințenia lui Cioloș

Îmi amintesc de fiul meu - când trecuse deja binișor de începutul clasei a cincea - că venea uneori la mine să-mi spună ceva care suna cam așa: „Tata eu am strâns de la bunici, de la tușa-Flori și de la buni-Vali, am strâns 300 de lei și mai am nevoie de 270 de lei ca să-mi cumpăr chitară electrică! Îmi dați tu și cu mama, că eu am strâns de 3 săptămâni!” Chitara a fost cu titlul de exemplu. Uneori puneam și îi dădeam, alteori nu, depinde de moment și de posibilități. De cele mai multe ori puneam și atunci când se putea, făceam în așa fel să-i rămână și banii strânși. Ei bine acum fiul meu are 17 ani și când dorește ceva avem o discuție limpede cu un început de maturitate așa cum îi șade bine unui bărbat crud și verde, dar, spre surpriza mea din nou m-am confruntat, astăzi cu o astfel de cerere, dar nu din partea lui ci din partea cuiva de la care nu m-aș fi așteptat în ruptul capului, anume din

partea premierului meu. Spun „al meu” pentru ca sunt roman, nu? Mă anunță premierul, că un baietel cuminte - cu părul pieptanat pe-o parte și zâmbetul imberb, aspect

care îi dezvăluie un ușor retard obedient - mă anunță de faptul că el - guvernul - are deja câteva milioane de euro, în speță cinci, și noi (românii) să-i mai dam șase pentru

a cumpăra „cumințenia pamantului”. Deja ușorul retard - în ochii mei - crește și crește la rang de oligofrenie, iar în momentul în care îmi spune că dacă nu se strâng cele șase milioane atunci înseamnă că poporul roman nu vrea această operă de artă, oligofrenia se transformă în mania persecuției cu accese de violență schizoidă. Cum îți poți tu permite premier al României, premier al unei țări, cum îți poți tu permite autoritate și instituție să dai vina pe mine - popor român - dacă se va pierde acest unicat creat de Brâncuși. Tu care nu ești în stare să recuperezi banii din dosarele de corupție, tu care marilor corupți le dai 2-3 ani de închisoare (din care ies după 6-7 luni), tu care altor mari corupți le dai un an și jumate cu suspendare, tu care ai lăsat să fie distrusă industria, tu care nu ești în stare - pentru că ești o slugă - să oprești austriei care rad pădurile românești și nu numai că le rad dar mai

construiesc încă o uzină pentru prelucrarea lemnului, tu care permiți unui rătăcit - alt retard ministerial - repet, tu care permiți altui retard ministerial să afirme că va scoate istoria din programele școlare (e subalternul tău!), tu al cărui alt subaltern a încercat să distrugă un produs românesc „Lactate Brădet”, cum poți tu să spui că din vina mea se va pierde acest incunabul românesc? Asumă-ți, o faci sau nu, dar nu da vina pe mine care poate am o pensie de 3-4 sute de lei sau poate sufăr de o boală incurabilă și o alta „incunabula” a politicului românesc a vrut să-mi taie subvențiile pentru medicamente. Să-ți fie rușine, autoritate română, fie premier, fie instituție sau ce-oi fi tu, formă de viață socială! Cum poți să existe și de ce te-ai născut român? Nu pot să zic decât: piei din ochii noștri, „vade retro” și du-te înapoi în întunericul din care ești creat!

Pa Ceanga

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com

Publicitate: Brandcell 360 SRL
www.brandcell.ro
brandcell360@gmail.com

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60

HANDBAL

În așteptarea medaliilor de bronz

Reprezentantul Federației Române de Handbal, Nicoleta Gâscă Alexandrescu, a adus degeaba la Brașov, medaliile de bronz ale Ligii Naționale de handbal feminin, pe care trebuia să le înmâneze handbalistelor de la Corona, la finalul meciului cu Dunărea Brăila, disputat la sfârșitul săptămânii trecute. Toată lumea a crezut că handbalistele de la Corona nu vor rata acasă victoria sau cel puțin meciul egal, care ar fi parafat prezența echipei brașovene pe treapta a treia a campionatului național. Nu s-a întâmplat așa, pentru că Dunărea a venit la Brașov să-și valorifice și ea șansa mică pe care o avea, în confruntarea cu echipa brașoveană. A fost un meci aprig, cu destule clinciuri peste limita regulamentului, o partidă foarte disputată, în care greșelile au abundat, poate și datorită mizei. Corona Brașov a ratat mult, în situații de „unu la unu”, inclusiv șase aruncări de la 7 m! Dunărea a știut să joace în ultimele minute, impulsivă și așezată foarte bine pe teren de antrenorul Costică Buceschi, astfel încât a câștigat, cu 22-21 și a amânat verdictul, privind atribuirea medaliilor de bronz ale campionatului. Acesta, se va da la sfârșitul acestei săptămâni, care programează, în ultima etapă două adevărate finale, HC Zalău – Corona Brașov și Dunărea Brăila – HCM Roman.

Antrenorul Bogdan Burcea a trecut peste înfrângerea de la Brașov și a spus: „După deplasarea din Germania s-a văzut și o oboseală în jocul nostru, exprimată prin alegerea neinspirată în teren, a unor soluții tehnico-tactice din cele 12 – 14 pe care le-am pregătit. Din păcate, va trebui să mergem la Zalău și să câștigăm acolo, pentru că nu avem altă soluție dacă vrem locul 3. Merităm această medalie pentru tot ce am avut de suportat în ultimul an, pentru felul cum am fost forțați să trecem peste un început mai greu de campionat și pentru cât a trebuit să muncim ca să revenim în lupta pentru locul trei. Pentru ce am avut de suportat și cum au vrut unii să ne parașuteze de mai multe ori, pentru

toate înjurăturile și cum ne-au făcut pres, merităm acest loc trei și aceste medalii”.

Costică Buceschi nu vine la Brașov

Telenovela plecării antrenorului principal al Coronei, Bogdan Burcea, de la Brașov și venirea atâtor și atâtor antrenori la cârma echipei, în sezonul viitor, a cunoscut un nou episod. Este vorba despre declarația antrenorului Costică Buceschi, aflat și el pe o listă a tehnicienilor, care ar putea veni la Brașov și care, după meciul cu echipa brașoveană, a înfirmat zvonurile: „Aceste zvonuri au apărut mai ales înaintea acestui meci de la Brașov,

însă le-am spus și altor ziariști care m-au întrebat despre asta că nu este cazul să transformăm handbalul în fotbal. Numai acolo se întâmplă să se vorbească foarte des despre schimbarea antrenorilor. La Brașov există un antrenor foarte bun care mai are

încă un an de contract și care ar trebui apreciat pentru faptul că a reușit să se autodepășească în obiectivul de cupe europene, stabilit pentru acest sezon. Nu mă gândesc la nimic altceva acum decât la faptul că mai avem o ultimă etapă de campionat, cu un meci foarte important împotriva Romanului, și meciurile de Cupa României, unde ne-am propus să ajungem în Final Four, pentru a ne asigura un loc de cupe europene. După încheierea sezonului, mă voi concentra pe echipa națională. Mergem la Rio, la Jocurile Olimpice, unde avem șansa unui rezultat foarte bun, după mult timp și trebuie să ne jucăm șansa cu această generație ajunsă la maturitate”.

Rămâne de văzut dacă echipa brașoveană va reuși, în meciul de la Zalău, să obțină măcar un punct, care să-i aducă medaliile de bronz ale campionatului. Ar fi o performanță remarcabilă, care i-ar asigura echipei brașovene o nouă prezență, toamna viitoare, în circuitul european al competițiilor intercluburi...

Merităm această medalie pentru tot ce am avut de suportat în ultimul an, pentru felul cum am fost forțați să trecem peste un început mai greu de campionat și pentru cât a trebuit să muncim ca să revenim în lupta pentru locul trei. Pentru ce am avut de suportat și cum au vrut unii să ne parașuteze de mai multe ori, pentru toate înjurăturile și cum ne-au făcut pres, merităm acest loc trei și aceste medalii”

KARATE

Brașovul, „capitala” stilului ashihara-karate

În sala sporturilor din Ghimbav s-a desfășurat o nouă ediție a „Cupei Shingitai”, la ashihara karate. Au participat aproape 200 de competitori, de la importante cluburi de karate din țară. Clubul organizator, „Shingitai”, cu cele patru filiale, la Brașov, Tg. Secuiesc, Vulcan și Cluj Napoca, a avut prezența cea mai numeroasă, nu mai puțin de 75 de sportivi. S-au desfășurat întreceri la toate categoriile de vârstă, de la copii, la old-boys.

Chezan Timeea, Gogance Laura, Șeitan Eric, Borz Alexandru, Parpariță Andreea, Petre Andrei, Lupan George, Preda Mihail, Filip Petre, Ionică Andrei, David Alexandru, Marghiol Vlad și Preda Matei.

Campionatul Mondial, sub semnul întrebării

„A fost un concurs deosebit, o emulație remarcabilă. Am urmărit, printre altele, ca sportivii aflați la început de drum în această disciplină să experimenteze atmosfera de concurs și să capete curaj, în drumul spre marea performanță. Au participat sensei brașoveni, de la alte cluburi din Brașov, care au dat curs invitației noastre. Competiția noastră are în fiecare an o mare importanță, în acest sport. În primul rând, dorim să dezvoltăm stilul ashihara karate în România, din moment ce Brașovul este o adevărată capitală a acestui stil. Mai mult de jumătate dintre cluburile afiliate la Federația Română de Arte Marțiale, departamentul de ashihara karate sunt din Brașov, ceea ce spune multe despre popularitatea acestui stil de karate

la poalele Tâmppei. Noi promovăm cu acest stil educația, disciplina, respectul față de adversar, iar pe copii îi învățăm să lupte ca să nu lupte, să stea departe de multiplele probleme din ziua de astăzi. Pe de altă parte, acest lucru înseamnă o concurență foarte mare, între sportivi și antrenori, ceea ce are ca efect performanțe tot mai frumoase. Noi ne vom continua pregătirea, pentru că ne așteptăm competiții importante. Nu mai departe decât în această lună, avem un open de ashihara karate în Ungaria, unde va fi organizată întrecere și pe secțiunea de kata și la kumite, unde vom participa și noi. Îmbucurător este faptul că tot mai mulți copii vin la karate, aduși și sprijiniți de părinți. Dacă li se explică beneficiile acestui sport, antrenamentele și concursurile își ating obiectivul”, ne-a declarat sensei Liviu Tăbăcaru.

De remarcat că spre finalul acestui an, România ar trebui să organizeze Campionatul Mondial, însă problemele mari, legate de finanțare, pun sub semnul întrebării desfășurarea acestei competiții în țara noastră!

Top „3”, la finalul competiției, arată astfel:

1. „Shingitai Karate Club” (Brașov, Vulcan, Târgu Secuiesc și Cluj Napoca) - 45 de medalii (locul 1-16, locul 2-15, locul 3-14),
  2. „Shin Dojo” - 14 medalii (locul 1-4, locul 2-5, locul 3-5),
  3. „Carpathian Eagles” (locul 1-4, locul 2-2, locul 3-7)
- Medaliații cu aur ai primei clase sunt:
Berdei Iosif -2 medalii, Popa Remus-2 medalii, Drăgoiu Eduard, Naum Casandra, Călborean Alin,

ȘCOALA DE VOLEI

Facem înscrieri pentru fete cu vârste cuprinse între 7 – 14 ani.

Informații la telefon:
Monica Salcău: 0722 830 681
0762 634 269

SPORT CLUB JUVENIL BRAȘOV